

UZASADNIENIE

Sprawa rozpoznana w postępowaniu uproszczonym

Pozwem złożonym dnia 30 października 2019 r. do Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie w elektronicznym postępowaniu upominawczym powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w P., wniósł o zasądzenie od pozwanej B. K. kwoty 1829,23 złotych z odsetkami ustawowymi od kwot i dat wskazanych w pozwie oraz o zasądzenie od pozwanej zwrotu kosztów procesu.

Sąd stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty i przekazał sprawę do rozpoznania tutejszemu sądowi.

Pismem z dnia 19 maja 2020 r. powódka oświadczyła o cofnięciu pozwu co do kwoty 612,45 zł, w związku z dokonaną przez pozwaną wpłatą z dnia 27 listopada 2019 r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w P. oraz pozwana B. K. zawarli umowę o świadczenie usług.

Niesporne, a ponadto dowód:

- regulamin, karta 18-19
- formularze, kart 20-21;
- porozumienia karta 37, 38.

Powód z tytułu powyższej umowy wystawiał na rzecz pozwanej m.in. trzy faktury VAT za okres od grudnia 2018 do lutego 2019 roku, z których do zapłaty pozostało łącznie 1 225,71 zł.

Dowód:

- faktury VAT k. 16-17;

Powód pismem z dnia 30.05.2019r. wezwał pozwaną do zapłaty zaległych 3 faktur jednym wezwaniem do zapłaty.

Dowód

- wezwanie karta 22.

Dnia 27 listopada 2019 r. pozwana uiściła na rzecz powódki należność z jednej faktury VAT w kwocie 612,45 zł.

Bezsporne.

Dnia 30 lipca 2020 r. pozwana uiściła na rzecz powódki kwotę 1216,78 zł tytułem roszczenia dochodzonego pozwem na rachunek widniejący na fakturach oraz kwotę 30 zł tytułem opłaty sądowej.

Dowód:

- potwierdzenia przelewów k. 37-38.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części.

Na podstawie przedłożonego regulaminu oraz formularzy zamówień, usług reklamowych, ustalono, że strony zawarły umowę o świadczenie usług (art. 750 k.c. i art. 734 k.c.). Zasady świadczenia usług opisane zostały w umowie. Z tego tytułu powód domagał się zapłaty 1 314,40 zł, a na podstawie art. 10 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, pozostałej kwoty 514,83 zł, w związku z trzeba wystawionymi i nie opłaconymi w całości fakturami.

Wydając wyrok sąd oparł się na wszystkich dokumentach, przedłożonych przez powódkę, wobec biernej postawy pozwanej, która ograniczyła się do przedłożenia na rozprawie dowodów uiszczenia kwot 1216,78 zł oraz 30 zł na rzecz powódki.

W sprawie stan faktyczny nie był sporny między stronami, a w szczególności w zakresie zawarcia umowy, jej treść, wysokości dochodzonego roszczenia i braku pełnej zapłaty umówionego wynagrodzenia.

Wobec uiszczenia przez pozwaną dnia 27 listopada 2019 r. kwoty 612,45 zł, powód oświadczył o cofnięciu pozwu w tym zakresie, wobec czego na podstawie art. 355 k.p.c. powództwo podlegało umorzeniu w tym zakresie o czym orzeczono w pkt II wyroku.

Tym samym merytorycznego rozpoznania wymagało pozostałe roszczenie w wysokości 1 216,78 zł.

W zakresie oddalonej części roszczenie, uznano, że pozwana wykazała, iż zaspokoila ją do kwoty 1216,78 zł oraz uiściła kwoty 30 zł tytułem opłaty od pozwu. Na tą okoliczność pozwana przedłożyła dowody przelewów z dnia 30.07.2020r. na powyższe kwoty na rzecz powoda. Powód nie cofnął jednak w tym zakresie żądania, tym samym w tej części podlegało oddaleniu, jako spełnione i nieistniejące w chwili orzekania. Samo zaspokojenie roszczenia bez cofnięcia pozwu wywołuje skutki materialnoprawne, prowadzące do oddalenia powództwa z powodu jego bezzasadności i nie zachodzi przeszkoda w merytorycznym rozpoznaniu sprawy (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 23 stycznia 2019 r., sygn. I CSK 723/17).

Mają na względzie, że powód domagał się również zasądzenie odsetek od dochodzonych kwot, których pozwana nie uiściła, zasądzono je na podstawie art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 2013r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (Dz.U. z 2016 r. poz. 684), zgodnie z którym w transakcjach handlowych - z wyłączeniem transakcji, w których dłużnikiem jest podmiot publiczny - wierzycielowi, bez wezwania, przysługują odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych, chyba że strony uzgodniły wyższe odsetki, za okres od dnia wymagalności świadczenia pieniężnego do dnia zapłaty, jeżeli są spełnione łącznie następujące warunki: 1) wierzyciel spełnił swoje świadczenie; 2) wierzyciel nie otrzymał zapłaty w terminie określonym w umowie. Faktury, które zostały wystawione tytułem, określały termin zapłaty, zatem zasadne było zasądzenie odsetek od dnia następnego.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu zawarte w pkt IV wyroku, znajduje podstawę prawną w art. 98 § 1 k.p.c. i 100 k.p.c. Powódka wygrała sprawę w 33 %. (tj. co do kwoty 612,45 zł). Na koszty poniesione przez powódkę składa się opłata od pełnomocnictwa 17 złotych, wynagrodzenie pełnomocnika 900 złotych. Łącznie to kwota 917 zł i pozwana powinna zwrócić z tego 33 % czyli 302,61 zł. Pozwana nie poniosła żadnych kosztów postępowania, a nadto uiściła na rzecz powódki kwotę 30zł tytułem opłaty od pozwu.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji.

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...)